

UPOKOJENEC

GLASILO BANOVINSKEGA DRUŠTVA DRŽAVNIH IN SAMOUPRAVNIH UPOKOJENCEV ZA DRAVSKO BANOVINO

Št. 12.

Ljubljana, dne 22. decembra 1938.

Leto III.

Uredništvo in uprava: Wolfova ulica št. 10. Izhaja enkrat mesečno.

In zopet se bliža Božič . . .

Božič, božični večer... kako tajinstveno vplivajo že te besede na človeško dušo; pa ne samo na otroško, temveč tudi na vse tiste odrasle ljudi, v katerih še ni ugasnila zadnja iskrica poezije, ki so si še kljub trdotam življenja ohranili trohico sentimentalnosti in katerim bije v prsah čuteče in dobrotno srce. Toplo in mehko jim postaja v dušah, srce hitreje in nemirneje utripa ob tej besedi, ki že sama izžareva poezijo. In menda marsikdo niti ne pomisli na pomen besede Božič, da je to mladi, mali Bog, ki se je rodil v tisti tihi in sveti noči pred 1938 leti v Betlehenskem hlevu, da prinese vesoljnemu svetu odrešenje in mu oznanj nov nauk o ljubezni in dobroti, o pravičnosti in resnici.

Skromno je bilo njegovo rojstvo, vendar obdano s tajinstvenostjo in poezijo in prihajali so pastirji od svojih čred, pa tudi kralji iz Jutrove dežele, da se poklonijo novorojenemu božjemu detetu, ki naj postane Kralj in Odrešenik, Izveličar in Bog. Angeli pa so plavali nad hlevom in oznanjali njegovo rojstvo z besedami: „Slava Bogu na višavah in mir ljudem na zemlji, ki so dobre volje“.

Naša cerkev slavi praznik rojstva Gospodovega sredi zime in, čimbolj uveljavlja zima svoje gospodstvo, tem lepši je Božič. Prava božična poezija je šele, če padajo v tej noči izpod neba sneženi kosmi in pokrivajo z belo odejo breg in dol, polja in gozde.

Kako tiho postane tedaj v naravi, nobena stopinja se ne glasi, ker jo duši snežena odeja, ves ropot je utihnil in vsak glas odmeva tajinstveno v sveto, tiho noč.

In v tej dobi, ko zamira življenje v naravi, ko odpada drevju in grmičju list za listom, da moli gole veje in vejice v zimsko meglo, ko zastane dih vsemu življenju v naravi in preneha vsa vegetacija, ko vse zapade mirtvilu, oziroma zimskemu spanju, v tej dobi se ljudje tesneje družijo in srčneje oklepajo drug drugega, ker jih mraz in drugo neugodno vreme sili med ozke domače zidove, kjer se stiskajo okoli gorke peči, da si poživijo premrle ude in ogrejejo-okorelo srce. V tem tesnejšem in ožjem življenju se pozabijo marsikateri spori, poravnajo se nespo-

razumljenja in zavlada spravljujevše in strpljivejše sožitje med sorodniki in znanci. V tem času pa se tudi otaja in ogreje srce marsikoga, ki zaradi zagrenjenosti ni bil dostopen nežnejšim čustvom; in ko se bližajo božični dnevi, se polasča neka sladka nemirnost vseh dobrih ljudi, ki bi radi svojim znancem in prijateljem naredili vsaj skromno veselje. V tistih dnevih se zbudi neka drugače nepoznana strast, koga obdarovati in mu narediti veselje, iznenadenje in presenečenje, tako da vse nemirno premišljuje, kaj bi se izbralo in kupilo, da bi ugajalo dragemu in ljubljenu bitju.

Ta navada ni samo v imovitejših krogih, temveč je doma tudi pod najskromnejšo streho, saj velja za vse pregovor, da je dajati blažje, nego jemati. Že zaradi tega so božični prazniki mnogo intimnejši, presrčnejši in iskrenejši, nego drugi prazniki v letu, ob katerih se člani rodbine razbeže na vse strani, dočim jih Božič zbira okrog domačega ognjišča, okrog toplo zakurjene peči ali okoli razsvetljenega božičnega drevesca. Glavni nagib pa je stremljenje, osrečiti kako drago in ljubljeno bitje, narediti veselje prijateljem in znancem in v tem sam uživati in se veseliti.

V takem razpoloženju pričakujemo vsako leto Božič. In v takem razpoloženju pričakujemo tudi letošnji Božič upokojenci, katerim so se dale ponovne obljube, da bo to pot tudi zanje prižgana lučka na božičnem drevescu, vsaj lučka upanja in pričakovanja. Lanski Božič je bil za upokojence žalosten in poniževalen, ker so bili ob povišanju prejemkov aktivnim

uradnikom prezrti in pozabljeni. Letos pa so jim ponovna zatrdila dala trdno vero, da bo kmalu razočaranju konec in da se jim želje po jasnejšem, svetlejšem in lažjem življenju kmalu uresničijo. Ponovne obljube najmerodajnejših faktorjev nam dajejo vero v te obljube, tako da bomo tudi mi praznovali Božič v boljšem razpoloženju in vsaj v pričakovanju boljših dni. Naj bi dotičniki ne razočarali naših pričakovanj in ne pozabili na svoje obljube!

Letos završuje naše glasilo tretje leto. Že tri leta prihaja „Upokojenec“ v vaše domove, Vas obvešča o novih odredbah in predpisih, tičočih se upokojencev, sporoča dogodke, ki morajo zanimati vsakega upokojenca, in Vas bodrijo, da ne klonete in ne izgubite upanja v boljše dni. Vemo, da postaja marsikdo nestrpen in godrnjav, ker mu je predolgo čakati na izpolnitev naših želj in zahtev. Pomisli pa naj, da izpolnitev ni odvisna od nas, da mi samo posredujemo, prosimo in drezamo, odločajo pa drugi faktorji. Mi pa smo si v svesti, da smo izpolnili svojo dolžnost, da smo vedno in povsod krepko zastopali interese in pravice ne samo svojih članov, temveč vseh upokojencev. V zadoščenje nam je, da imamo svoje glasilo, v katerem moremo govoriti svojim članom in ostati z njimi v duševnem stiku.

Končavamo z željo, da bi tudi za nas vse veljalo angelsko oznanilo, ki ga je Bog poslal betlehenskimi pastirjem: „Slava Bogu na višavah in mir ljudem na zemlji, ki so dobre volje“. Našim sedanjim in bodočim članom in čitateljem, ter vsem upokojencem pa želimo blagoslovljen Božič ter zdravo, srečno in veselo Novo leto 1939.

Izjava gospoda predsednika vlade dr. Milana Stojadinovića na manifestacijskem zboru v Ljubljani dne 8. decembra 1938 v Unionski dvorani

G. predsednik vlade dr. Milan Stojadinović, ki je že deputaciji banovinskih društev državnih upokojencev v avdienci v Beogradu meseca novembra svečano obljubil, da bo vlada prošnjam upokojencev ugodila in povečala njihove prejemke, je to svojo obljubo ponovil tudi na manifestacijskem zboru v Unionski dvorani v

Ljubljani dne 8. decembra 1938. Dejal je med drugim nekako takole:

„Mi vemo zelo dobro, da državni uradniki in uslužbenci niso zadostno plačani, mi vemo prav dobro, da je treba povečati plače njim, pa tudi nekaterim starim upokojencem. Mi se na tem poprišču trudimo in se bomo trudili še vna-

prej, kolikor bomo mogli. Vi veste, da nam je bilo v tistih hudih dneh evropske krize potrebno zadostno število pušk, zadostno število topov in mi smo se v prvi vrsti morali brigati za to. Sedaj moramo misliti tudi na druga vprašanja. Nedavno smo rešili vprašanje invalidov in vprašanje prostovoljcev, rešili smo tudi vprašanje kmetijskih dolgov in obnove združništva, pa bomo tudi vnaprej v zaporedni vrsti rešili še druga vprašanja.

V bodoči dobi bomo rešili še vsa druga vprašanja, med drugim tudi uradniško vprašanje in jaz povdarjam to v pričo g. finančnega ministra in g. ministra za notranje stvari tako, da imate zagotovilo treh. In kaj znači menica s tremi podpisi, to ve vsak trgovec.“

Obljuba, dana v taki obliki, kakor jo je izpregovoril g. predsednik vlade, ne more ostati neizpolnjena. Zato smemo trdno verovati, da bo gospod predsednik vlade, ki ga poznamo kot kavalirja in o katerem vemo, da dano besedo drži in dane obljube izpolni, v resnici ustregel željam državnih in samoupravnih upokojencev ter jim povišal njihove v l. 1935. skržene prejemke, da jim tako olajša življenje in jim olepša njih življenjski večer. Gospod predsednik vlade je označil svojo obljubo z „menico s tremi podpisi“. Kaj pa pomeni menica, to ve vsak poslovni človek in to vemo tudi mi, zato ne moremo in ne smemo dvomiti, da se bodo

naše želje po volitvah uresničile in izpolnile.

K tej izjavi gospoda predsednika vlade si dovoljujemo samo pripomniti, da ne bi bilo pravilno in pravično, ako bi se pokojnine povišale samo „nekaterim staroupokojencem“. V letu 1935. so se pokojnine znižale **vsem upokojencem**, izvzemši staroupokojence, in zato je treba vsem upokojencem povišati pokojnine, pri tem pa tudi vpoštovati zahtevo državnih in samoupravnih upokojencev, da se staroupokojencem povišajo prejemki, da bodo enaki poznejšim upokojencem.

Volilna bitka je končana in je prinesla zmago g. predsedniku vlade dr. Milanu Stojadinoviću. V avdijenci državnih upokojencev v Beogradu meseca novembra je dejal g. predsednik vlade: „Ako bode Vi z nami, bomo tudi mi z Vami.“ Mi smo bili z Vami, zato upamo, da bode tudi Vi z nami in da se ne bodo izjalovile naše nade in da ne bo varano naše upanje v Vaše obljube.

Priznati se mora, da smo upokojenci vedno in povsod in tako tudi sedaj pokazali dovolj uvidevnosti in potrpežljivosti, računaje na to, da bo po volitvah, kakor je izjavil gospod predsednik vlade, več prilike in miru, da se reši tudi vprašanje uradniških plač in pokojnin, zlasti ker ne želimo nič drugega nego to, da se nam vrne to, kar smo že imeli in kar smo morali v sili žrtvovati.

Toda vsakdo ni ustvarjen in dorasel za tako kritiko.

Namesto, da s svojo kritiko dosežejo kak napredek, uspeh, korist, mnogi s svojo neumestno, neosnovano in pogosto lahkomišelnostjo kritiko samo škodujejo dobri stvari.

Res je, oni ne morejo povsem vse obrniti, kakor si zamišljajo v svoji kritiki, toda s tem pogosto ubijajo dobro voljo in ambicijo tistih, ki delajo po svojem prepričanju tako, kakor mislijo po svoji vesti in sposobnosti, da je najbolje.

Tudi mi imamo v svoji sredini kritike raznih vrst.

Take, ki naše delo pravično ocenjujejo. Tudi take, ki naše delo hvalijo in nas s tem moralno podpirajo v našem delu.

Najde se tudi včasih za razne slučaje posamezen objektiven kritik. Tak nam je koristen sodelavec.

So pa ljudje, ki ne premislijo tega, kar govoré. S tem, milo rečeno, samo mlatijo prazno slamo in tak način tudi ne zasluži imena „kritika“.

Ne morejo se prenašati kritiki, iz katerih govori samo zloba ali zavist.

Še manj se morejo prenašati taki, katerih zlohota kritika ima svoj posebni temni razlog ali namen.

Lepše in dostojneje bi bilo, ako bi taki kritiki nastopili odkrito, kakor se spodobi poštenemu človeku, nego da svoje namerne laži raznašajo in širijo med posameznike.

Na ta način jim pogosto uspe, da zapeljejo nedolžne in lahkoverne ljudi v zmoto in krivo mišljenje in s tem ustvarjajo neslogo in nezaupanje med člani, institucijami in upravo našega društva.

Toliko smo morali javno povedati, da bi vsakdo, kogar se tiče, preje nego kaj kritizira, pretehtal, kaj pravzaprav govori.“

V naslednji številki 19. z dne 10. nov. 1938. pa je isto glasilo „Penzioner“ priobčilo naslednji članek:

Upokojencem na znanje.

Ni namen tega članka, da bi samim sebi kadili in da bi nastal znani narodni pregovor: „Lastna hvala se pod mizo valja“, temveč želimo z njim mnogo stvari spraviti na njihovo pravo mesto.

Ne da bi iskali, vendar zvemo po tako zvanih podzemskih kanalih in potih od časa do časa nič manje nego takele izreke: „Pa kaj prav za prav dela ta naš

1% izredni prispevek k uslužbenskemu davku

Ali je upravičeno, da se še nadalje odbija 1% izredni prispevek k uslužbenskemu davku?

Ta izredni prispevek se je uvedel s finančnim zakonom za leto 1934./35., to je tedaj, ko je bilo treba ojačiti državne finance. Navadno se taki davki uvajajo s finančnim zakonom za eno proračunsko leto; toda glej, od 1. aprila 1934 se odteguje ta davek in ne ve se, kdaj bo prenehal.

Mi smo mišljenja, da ni več razlogov, zaradi katerih se je uvedel ta davek. Da je naše mišljenje pravilno, se pozivamo na sledeče: Predsednik kraljevske vlade g. dr. Milan Stojadinović je v svojem volilnem govoru govorjenem 16. novembra t. l., ko je govoril o splošnih gospodarskih, finančnih in političnih razmerah v državi, rekel naslednje:

„Naše finance so sedaj urejene. Država redno plačuje. Proračuni se končujejo s presežki, dasi so davki znižani.“

Z ozirom na to izjavo, mi res ne vemo, iz kakega razloga se še odbija 1% izredni prispevek? Ali ne bi bilo prav, da se ta davek ustavi? Prosimo g. ministra financ, da obrne pozornost na to stvar.

Z ozirom na okolnost, da se proračuni končujejo s presežki, in na to, da so se podražile življenjske potrebščine do nevzdržnosti, bi bilo prav, da se upokojencem vrne vse to, kar se jim je z odločbo ministrskega sveta z dne 19. septembra 1935. br. 37600/I odvzelo, to je rodbinska doklada za ženo in osebna draginjska doklada.

(„Penzioner“ št. 20 z dne 25. nov. 1938).

Beseda našim „kritikom“

(Glasilo bratskega društva državnih in samoupravnih upokojencev Savske banovine št. 18, z dne 25. oktobra 1938).

„Kritizirati je laže, nego izvršiti kak posel ali delo. Objektivna in dobrohotna kritika je tudi potrebna. Taka kritika podpira te in one javne delavce, ki so se

zavzeli ali lotili izvršiti kak posel, kako delo ali kak program.

Taka kritika daje dobre migljaje in pobude javnim delavcem, vodi jih pogosto na pravo pot v njihovem prizadevanju. Na ta način kritika pomaga in sodeluje, da tem bolje uspeva zamišljeno delo.

upravni odbor? Pa kako to dela? Nič ne delajo, nič niso dosegli! Sploh ne delajo nič! itd.“

Tako izgleda to prilično in nič drugače!

Mi bi v resnici na vse take očitke mogli brez besede preiti na daljni dnevni red. Ker nas pa na ta način izzivajo, eva tudi nekaj našega odgovora!

1.) Spomni naj se vsakdo izmed Vas tistih dolgih let, v katerih ste neredno prejeli svoje pokojnine. Spominjajte se tistih neprilic, neugodnosti, pogosto tudi ponižanja, ki ste ga morali pretrpeti, ker niste nikdar vedeli, ali boste ta ali drugi mesec prejeli svojo pokojnino v začetku, v sredini ali šele v zadnjih dneh meseca.

Ako doslej niste vedeli, vedite sedaj, da je naš upravni odbor s sodelovanjem drugih bratskih društev s svojim prizadevanjem in neumornim delom naredil konec tej mizeriji.

Ako so taki ljudje, ki mislijo, da je bilo to lahko in enostavno delo, jim moramo povedati, da se jako motijo! (Op. ur.: izposlovali smo to tudi za tiste, ki še niso naši člani.)

2.) Upokojenci so imeli leta in leta pravico le do šest znižanih voženj na državnih železnicah. Sedaj imajo pravico do 24 takih voženj. Izboljšana razlika je torej občutna.

Da se ne bi našlo mnogo takih, ki mislijo, da je to izboljšanje prišlo samo od sebe, jim moramo zaradi resnice povedati, da je to zasluga našega upravnega odbora v sodelovanju z drugimi bratskimi društvi.

Kakšno in koliko je bilo to delo, o tem bi se moglo mnogo govoriti.

(Op. ur.: In zopet smo izposlovali lepo korist tudi za one naše nevčlanjene upokojence!)

3.) Poprej so otroci upokojencev imeli pravico do 6 znižanih voženj po železnicah na leto in to do svojega dovršenega 16. leta. Z delom in prizadevanjem našega upravnega odbora v sodelovanju z vsemi bratskimi društvi imajo danes ti otroci 24 znižanih voženj. Razen tega je podaljšano trajanje veljavnosti tega izboljšanja za moške otroke, ako hodijo v šolo, do njihovega dovršenega 23. leta. Za ženske pa velja ta ugodnost vse dotlej, dokler jih morajo vzdrževati roditelji.

Bodite uverjeni, to izboljšanje ni prišlo kakor mana iz neba, nego je bilo treba zelo mnogo dela, nepopustljivosti in znanja, dokler smo dosegli ta uspeh. (Op. ur.: In zopet imajo od tega koristi tudi naši nevčlanjeni tovariši!)

4.) Mislimo, če že moramo plačati kuluk, je vendar vsakemu izmed nas lažje plačati ga v dveh obrokih, nego kakor je bilo prej, ves znesek naenkrat.

Tudi to se ni doseglo brez dela in truda našega upravnega odbora, doseglo pa se je za vse upokojence!

5.) Upravni odbor je s sodelovanjem vseh bratskih društev s svojim preudarnim delom in predstavkami izposloval vsem upokojencem, ki so stopili v pokoj z nepopolnimi desetimi leti, draginjsko doklado. Poprej taki upokojenci niso imeli nikake doklade.

Mislimo, da je tudi to lep uspeh našega upravnega odbora. (Op. ur.: Upamo, da oni naši nevčlanjeni tovariši ne bodo mislili, da je k temu uspehu prispevala „levji del“ njihova abstinenca!)

6.) Uprava našega društva je dosegla mnogoštevilnim civilnim in vojaškim upokojencem, njihovim vdovam, otrokom in sirotam, da so se jim naknadno pravilno in po veljajočih zakonih uredili njihovi pred tem pogrešno odmerjeni prejemki. Finančni efekt teh intervencij je doslej presegel 8 milijonov dinarjev, ki se izplačujejo v korist omenjenim osebam.

Mislimo, da jih ne bo mnogo, ki bi tudi te uspehe naše uprave imenovali prezirno: Vse to je „mačji kašelj“.

7.) Uprava našega društva z vsemi bratskimi društvi je končno našla tudi pravo pot in način, da se pogrešno odmerjene pokojnine nekdanjim a. o. častnikom, ki so bili sprejeti v našo vojsko, sedaj izplačujejo po našem zakonu o ustrojstvu vojske, ne pa kakor prej skozi 18 let po nekdanjem a. o. zakonu iz leta 1875.

(Op. ur.: „Ob tej priliki pozivamo zdajnjikrat vse nekdanje a. o. častnike, ki so bili po prevratu sprejeti v našo vojsko in pozneje, to je, preden je izšel zakon iz leta 1923., upokojeni in se jim pokojnina ni odmerila po veljajočem zakonu, naj se v tem predmetu obrnejo na upravo našega društva.)

Dosegli jim bomo, da se jim sedaj naknadno odmeri pokojnina po zakonu o ustrojstvu vojske iz leta 1904., to pa je

skoro v vsakem primeru povišanje do sedanje njihove pokojnine.

Za one upokojene častnike pa, ki niso naši člani in se ne včlanijo takoj v naše društvo, ne bomo načeloma naredili niti poteze peresa. Pohitite torej z včlanjenjem, da bomo delali tudi zanje, kakor enakopravni tovariši.

Priporočamo tudi ostalim članom, če mislijo ali so vsaj uverjeni, da jim njihovi sedanji prejemki niso tako odmerjeni, kakor bi to moralo biti, naj se za pomoč obrnejo na upravo našega društva.

Uverjamo jih naprej, da bodo strokovnjaki naše uprave storili in ukrenili vse, da nesebično in tovariško pomagamo vsakemu, ki trpi zaradi česarkoli.

Za nevčlanjene upokojence pa zaradi pravilnosti in enakosti niti poteze peresa!“)

8.) Ali je treba naštevati še ostale naše uspehe?

Ali je treba navajati vsakodnevno delo, ki ga vršimo v našem uradu? Zakaj naj bi naštevati vse opravke, ki so naloženi upravnemu odboru po društvenih pravilih?

Raje končavam kratko: delali smo, delamo in bomo delali dalje.

Opomba uredništva:

Ta članek smo priobčili iz „Penzionera“, ker veljajo njegova izvajanja mutatis mutandis tudi za naše društvo in za naše članstvo. Tako je te dni neka gospa R. Z. protestirala, da se društvo za staroupokojence prav nič ne briga. Prosila je, da se društvo zavzame za povišanje pokojnin, ne pa za odpravo kuluka, ki je pri staroupokojencih tako minimalen, da ni vredno o njem govoriti. Kar „Upokojenec“ piše, ni nič za staroupokojence!

Na drugi strani pa smo prejeli naslednji dopis z dne 10. 12. 1938.:

S tem Vam nakazujem svojo članarino za leto 1938. Ob tej priliki se srčno zahvaljujem cenjenemu društvu za odlično in vztrajno borbo za zmago zaslužnih pravic upokojenih državnih uradnikov. Z velespoštovanjem

J. R.

Spor

katerega je podpisani povzročil v odboru mariborske upokojeniške organizacije s tem, da se je v začetku leta s tajnikom ljubljanskega društva dogovoril, na kak način bi bilo mogoče doseči, da bi tudi člani mariborskega društva zamogli dobiti „Upokojenca“, teče še vedno dalje. Odbor je razcepljen v dva tabora. Predsedstvo in šest odbornikov noče o dotičnem dogovoru nič slišati, nas ostalih šest odbornikov pa tudi nikakor noče

popustiti, ker smo mi in z nami tudi velika večina tukajšnjega upokojenstva za trdno prepričani, da bi uveljavljenje zadevnega dogovora prineslo koristi članom mariborskega društva, njegovi blaginji, končno pa tudi upokojenstvu sploh.

Kaj vse predvideva dotični dogovor, je bilo že ponovno opisano v raznih številkah „Upokojenca“, tukaj naj bo le še enkrat pribito, da ostane po izvršeni fuziji obeh društev delovanje ma-

riborske avtonomne podružnice neizpremenjeno, premoženje pa nedotaknjeno.

Na Štefanovo se bo vršil, kakor je bilo v dnevnikih objavljeno, že v tretjič izredni občni zbor, ki naj odloči, ali se naj združimo z Ljubljano ali ne. V primeru pozitivnega sklepa tega občnega zbora, bo takoj izvoljen poseben petčlanski akcijski odbor, kateremu se bo poverila naloga, da pripravi izpremembo pravil in vse potrebno, da bodo interesi Mariborčanov primerno zavarovani, nato pa skliče ponovni izredni občni zbor, da končno odobri in sprejme izpremenjena društvena, oziroma podružnična pravila.

Tovariši, tovarišice, ki zamorete k letni članarini dodati še letno 12 din (en liter vina), boste glasovali za združitev. Če pride do fuzije (o čemer sem že danes za trdno prepričan), bomo

1) dobivali „Upokojenca“ mesečno brezplačno,
2) imeli zopet dnevno društveno pisarno na razpolaganje in

3) bo imela avtonomna podružnica več sredstev na razpolago, da bo nudila bednim članom gmotno pomoč.

Po naših delegatih v „Banovinskem društvu državnih in samoupravnih upokojuencev v Ljubljani“ homo v stalni zvezi z ostalimi upokojeniškiimi društvi v državi. Banovinsko društvo bo z nami vred štelo 5000 in še več članov.

Kar se tiče Posmrtninskega sklada, se bo končna njegova usoda odločila šele tedaj, ko stopi v veljavo novi pravilnik ministrstva trgovine in industrije o nadzorstvu zavarovalnih podjetij, ker je trgovinsko ministrstvo razširilo nadzorstvo na vsa podjetja, ki se bavijo s tem, da bi zagotovila pogrebne stroške, pomožne blagajne, stroške o boleznih, pogrebna društva in posmrtninske sklade. Zaradi tega se bo tudi PS mariborskega društva moral na novo urediti tako, da bo ustrezal novim predpisom.

Na vsak način pa bo odbor avtonomne podružnice v Mariboru vedno ščitil interese članstva tudi v tem vpoštevanju tako, da tudi eventualno po novih predpisih organizirani Posmrtninski sklad ne bo nudil svojemu članstvu manjših ugodnosti kakor dosedaj.

V Mariboru, dne 14. decembra 1938.

Anton Ogorelec s. r.

O našem „Posmrtnem skladu“

Na mnogostranske želje in pobude članov je naše društvo ustanovilo svoj „Posmrtni sklad“, ki je začel letos poslovati. Razvoj sklada pa ni tak, kakor se je pričakovalo, in ni izpolnil nad glede pristopa članov k temu skladu. Vse prepočasni narašča število članov „Posmrtnega sklada“. Niti desetinka naših članov se še ni prijavila k PS.

Vemo sicer, da je marsikdo izmed naših članov že pri kakem drugem sličnem skladu in da samo za to še ni javil svojega pristopa. Umevamo tudi, da mlajši upokojuenci še nočejo misliti na smrt in zato raje odlašajo s prijavo, češ, saj imam še časa zadosti, zlasti, ker naš Posmrtni sklad ne pozna starostne meje. Toda naj pomislijo s Presernom, da

„Dolgot življenja našega je kratka.

Kaj znancev je zasula že lopata!

Odrpta noč in dan so groba vrata,
Al' dneva ne pove nobena pratka.“

Ne maramo jih sicer strašiti, a mnogokrat mora mlajši tovariš prej pod grudo nego njegov starejši drug.

Morda odvrta koga od prijave tudi strah, da bo, če se prijavi k PS, moral preje umreti, kakor se nekateri ljudje iz istega razloga bojé delati oporoko. Toda naj bodo potolaženi: zaradi prijave k Posmrtnemu skladu doslej še ni bilo treba nikomur umreti. Z veseljem in ponosom namreč lahko javljamo, da naš sklad, hvala Bogu, še ni imel prilike in dolžnosti izplačati posmrtno podporo, ker še nikdo ni umrl, ki bi bil dosegel pravico do posmrtno podpore, ki nastopi šele po dovršitvi šestih mesecev trajanja članstva (čakalna doba). Umrlo je sicer pet članov, ki so pristopili že bolehn ali v visoki starosti, pa niso preživeli čakalne dobe šestih mesecev kot člani sklada. To pa bodi hkratu opomin vsakemu, naj se čimprej prijavi k PS, da preje pridobi pravico do posmrtno podpore za ostale, zlasti, ker nudi naš posmrtni sklad izredne ugodnosti: že po preteku šestih mesecev po vplačilu enkratne pristojbine in šestih obrokov članarine po 10 din se izplača svojcem umrlega podpora v znesku 500.— din, po

enoletnem članstvu 1000.— din itd., torej približno osemkrat toliko, kolikor je vplačal.

Ta podpora se stopnjuje do zneska 2000.— din. Podpore pa se bodo lahko zvišale, kakor hitro bo to dopuščalo stanje rezervnega fonda, ki je seveda odvisen od števila članov. Čimprej bo pristopilo več članov, tem preje bo dana ta možnost.

Za zgled naj bi našim članom služili tovariši iz Savske banovine. Pri stanju članstva okoli 9000 ima PS zagrebškega društva čez 6000 članov, tako da tam že snujejo Posmrtni sklad „B“, ki bi nudil članom posmrtno podporo v dvojnem znesku. V Zagrebu sta se prijavili torej dve tretjini društvenih članov k posmrtnemu skladu, pri nas pa niti desetinka.

Zato apeliramo na naše člane: oklenite se našega Posmrtnega sklada in ne odlašajte s pristopom. Opozarjajte tudi še neorganizirane upokojuence na naš Posmrtni sklad, ki edini nima starostne omejitve za pristop. Opozarjajte tudi aktivne nameščence in nameščenke, da lahko pristopijo kot izredni člani z enakimi pravicami, predvsem tiste, ki stopijo v kratkem v pokoj. Ako boste slusali naš apel, potem bo našemu Posmrtnemu skladu zagotovljen uspeh.

Društvena kronika

Pristopajte k društvenemu posmrtnemu skladu!

Ni starostne omejitve za pristop. Izredne ugodnosti!

Društvena pisarna je v Wolfovi ulici št. 10 (Dolenčeva — sedaj Peliconova hiša) preko dvorišča v drugem poslopiju, 2. nadstropje. Telefonska št. 4553.

Opozorilo

Člane prosimo, da redno plačujejo članarino. Kdor nima položnice, jo lahko kupi na vsakem poštnem uradu, opremiti pa jo mora s številko društvenega čekovnega računa, to je s številko 12131.

Posmrtni sklad ima svoj posebni čekovni račun, štev. 17678. Kdor torej nakaže društveno članarino, naj zapiše na tako kupljeno položnico štev. 12131, kdor pa nakaže članarino za posmrtni sklad, pa štev. 17678!

Nove tiskovine

Zaloga dosedanjih tiskovin je razprodana.

Društvo je založilo nove tiskovine za sestavo prošelj a) za pogrebno, b) za dvome-sečno podporo in c) za rodbinsko pokojnino, in sicer v novi izpopolnjeni obliki.

Vrhu tega na posebni poli navodila za sestavo vseh teh prošelj in za pridobitev pravic za rodbinsko pokojnino.

V navodilih za pridobitev pravice do rodbinske pokojnine in predujma nanjo so vpoštevani vsi najnovejši predpisi, vpoštevajoč zahteve finančne direkcije v Ljubljani, kakor tudi zahteve direkcije državnih železnic in direkcije pošt in telegrafov, ki so različne. Dosedanje tiskovine so namreč vsebovale le navodila za sestavo prošelj, vpoštevajoč zahteve tukajšnje finančne direkcije. Vse navedene tiskovine veljajo torej za vse uradniške stroke.

Pod E) „Nekaj splošnih navodil“ vsebujejo a) Predujem (akontacija), b) Zapadlost pokojnine in c) Splošno.

Cena za člane za vsako tiskovino 1.— Din, torej za sestavo vseh treh navedenih prošelj in za navodila = 4.— Din, za nečlane po 2.— Din, t. j. 8.— Din.

Posmrtni sklad

a) Vsi člani, ki še niso prijavili svojega pristopa k PS, se opozarjajo na izredne ugodnosti, ki jih nudi PS.

Že po preteku šestih mesecev po vplačilu enkratne pristojnine in šestmesečnih obrokov članarine po 10 din se izplača svojcem umrlega podpora v znesku 500 din, po enoletnem članstvu 1000 din itd., torej približno osemkrat toliko, kolikor je vplačal. Ta podpora se stopnjuje do zneska 2000 din. Podpore se pa lahko zvišajo, kakor hitro bo to dopuščalo stanje rezervnega fonda. O

tem odločajo člani na občnih zborih. Čim več bo pristopilo članov, tem preje bo dana ta možnost.

V interesu vsakega člana je torej, da pristopi k posmrtnemu skladu našega društva, četudi je že drugod zavarovan. Dolžnost pa je tudi, da člani opozarjajo še neorganizirane upokojence na naš posmrtni sklad, ki edini nima starostne omejitve za pristop.

Opozarjajte tudi aktivne nameščence(ke), da lahko pristopijo kot izredni člani z enakimi pravicami, predvsem tiste, ki stopijo v kratkem v pokoj.

b) Člane našega posmrtnega sklada opozarjamo na § 2, zadnji odstavek, Pravilnika, ki se glasi:

„Vsak član lahko ob vpisu na pristopnici ali v zaprti kuverti najkasneje v teku 6 mesecev po vstopu označi ime tiste osebe, ki je pooblaščen sprejeti posmrtno podporo, in izroči to kuverto, oziroma jo pošlje društveni pisarni v Ljubljani, Wolfova ulica 10/II. To izjavo ali vsebino kuverte lahko član s pismeno izjavo po želji izmenja.

Članske ugodnosti

Člani dobivajo list „Upokojenec“, ki izhaja v drugi polovici vsakega meseca, **brezplačno**.

„Upokojenec“ je nujno potreben vsakemu drž. upokojencu, upokojenkam in vdovam, saj prinaša vsa navodila in pojasnila, tolmači uredbe, opozarja svoje člane na vse, da jih obvaruje nepravilnih in neprijetnih posledic, predvsem v materialnem oziru, ki so neizogibne, če ni vsak sproti poučen o vseh predpisih in izpremembah zakonitih določb.

Društvo intervenira za vsakega člana v vseh osebnih zadevah (posebno glede pokojninskih prejemkov itd.) pri centralnih oblastvih in daje vse zaželenje informacije pismeno ali ustno — vse brezplačno.

Naši člani imajo znatne popuste v raznih zdraviliščih in kopališčih v Sloveniji in izven Slovenije, predvsem v času pred sezono in po njej.

Ljubljanske člane opozarjamo predvsem na znatni popust v kopališču hotela „Slon“ za parne in kadne kopeli proti društveni izkaznici, ki lo dobe člani v društveni pisarni brezplačno.

Mestni pogrebni zavod je priznal našim članom naslednje popuste: v II. razredu 235 din, v III. 160 din in v IV. 92 din. Opozarjamo pa vse rodbinske člane, da se morajo takoj pri naročilu pogreba izkazati z društveno izkaznico ali s potrdilom o članstvu.

Društvo intervenira za vsakega člana brezplačno v vseh osebnih zadevah pri vseh centralnih oblastvih.

Posvetovalnica - informacije

Povračilo selitvenih stroškov državnim upokojencem

Po uredbi o povračilu potnih in selitvenih stroškov civilnim državnim uslužbencem z dne 12. dec. 1931 (Sl. nov. z dne 30. 12. 1931 št. 306/C/747, Sl. list 4. kos z dne 16. 1. 1932.) § 25. pripada upokojencem, ki se upokojé po dovršenih polnih letih službe, kakor tudi njih rodbinam ob njih smrti povračilo selitvenih stroškov, in sicer od kraja upokojitve do stalnega bivališča, toda le v dobi šestih mesecev od dne razrešitve od dolžnosti upokojenega uslužbenca.

Če se torej preselitev izvrši po preteku tega šestmesečnega roka, ne pripada upokojencem, oziroma njih rodbinam povračilo selitvenih stroškov, kakor tudi sploh ne, če je dotičnik upokojen pred dovršenimi službenimi leti.

Odgovori na vprašanja

Vprašanje.

Na ponovno vprašanje, ali in po katerih določbah pokojnine, odnosno polne doklade pri upokojencih, starih 60 let in več, niso vezane na kak minimum stranskih dohodkov?

Odgovor.

Po določilih čl. 25 uredbe o osebni in rodbinski dokladi državnih upokojencev iz leta 1935. in v smislu finančnega zakona za leto 1938. smejo osebni državni upokojenci, ki so bili upokojeni po dovršenih tridesetih letih dejanske državne službe, zaslužiti od osebnega dela ali kakršnekoli vrste zaposlitve v III. draginjskem razredu mesečno tudi nad 1000.—, v II. razredu tudi nad 2000.— din in v I. draginjskem razredu tudi nad 3000.— din, brez vsake omejitve pokojninskih prejemkov in doklad. Isto velja tudi za rodbinske upokojence, ki so dovršili 60 let starosti.

Državni upokojenci, ki nimajo dovršenih 30 službenih let, in rodbinske upokojenke, ki še niso dovršile 60 let starosti, pa smejo imeti postranski zaslužek samo do navedenih zneskov, sicer jim osebna ali rodbinska doklada ne pripada. Staro-upokojencem, upokojenim po zakonu pred letom 1923., ki so bili upokojeni pred dovršenimi 30 službenimi leti, se pa osebna doklada zniža za 25%, torej velja starost 60 let samo za rodbinske upokojenke.

Posmrtni sklad — izplačilo posmrtnin

Dogodilo se je, da so po smrti članov, ki so umrli pred potekom šestmesečne dobe članstva pri P. S., zaostali reklamirali izplačilo posmrtnine. Njihovi zahtevi se seveda ni moglo ustreči, ker temu nasprotuje § 7 Pravilnika Posmrtnega sklada. Ta § 7 se namreč glasi: „Višina posmrtnne podpore se določa po trajanju članstva, ki se računa od dneva plačila prve mesečne članarine, in, ako je članarina redno plačana do smrti, izplača Posmrtni sklad v § 2, odstavek 2, navedeni osebi kot posmrtno podporo.“

Po dovršitvi članstva 6 mesecev din 500.—.

Po dovršitvi članstva 1 leta din 1000.—. itd. Kdor torej ni bil šest mesecev član P. S., sploh

ni stekel pravice do posmrtnne podpore zaostalih. Ta pravica se pridobi po omenjenem paragrafu Pravilnika šele po dovršitvi članstva šestih mesecev, to je polnih koledarskih šest mesecev. Vsak član, ki je pristopil k posmrtnemu skladu, prejme Pravilnik, ki ga je treba natančno prečitati. Priporoča se tudi, da se Pravilnik prouči poprej, preden kdo pristopi k Posmrtnemu skladu, da ne bo potem nepotrebnih reklamacij.

Iz tega sledi, da naj nikdo ne odlašá s pristopom k našemu Posmrtnemu skladu, da prej pridobi pravico do posmrtnine.

Nabava železniške legitimacije

Za nabavo železniške legitimacije mora upokojenec (—ka) predložiti blagajni (direkciji), ki mu izplačuje prejemke:

a) svojo doprsko sliko (fotografijo) v velikosti 6 × 9 cm in

b) 20.— din v gotovini. Ta znesek se ne sme nakazati ne v znakah in tudi ne v kolkah, temveč se mora poslati v gotovini po nakaznici ali pa po položnici, opremljeni s čekovno številko dotične, pokojnino nakazujoče blagajne (direkcije). Številka čekovnega računa je razvidna na vsakem kuponu čekovne nakaznice, s katero se nakazuje pokojnina. Ljubljanska finančna direkcija ima čekovni račun št. 10011. Položnice se dobé pri vsaki poštni upravi in jih je treba opremiti s številko čekovnega računa. Dobé pa se tudi pri davčnih upravah. Na zadnji strani fotografije naj vsak napiše svoje ime, poklic in bivališče ter priloži zadnji kupon čekovne nakaznice, s katero mu je bila nakazana pokojnina. Ta navodila veljajo za tiste, ki naročé nove legitimacije.

Za podaljšanje starih legitimacij smo objavili potrebna navodila že v novemberski številki „Upokojenec“, po katerih je treba priložiti vsaki legitimaciji železniško znamko za 2.— din, ki se kupi pri blagajni vsake železniške postaje. Znamke ne sme nihče sam nalepiti v legitimacijo. Nujno prosimo vse člane, da naj ne pošiljajo prošenj, oziroma legitimacij in denarnih zneskov na društvo, ker povzročajo s tem društvu samo nepotrebno delo in letanje, ne prihranijo pa sebi ničesar. S tem tudi zavlačujejo izdajo in vrnitev legitimacije. Izvzeti so seveda v inozemstvu živeči člani, ki imajo težkoče zaradi nakazila denarnih zneskov, in tisti člani, ki bivajo daleč od železniške postaje in ne morejo sami nabaviti železniške znamke.

Za rodbinske člane veljajo žena ali vdova in zakonski otroci. Sinovi uživajo vozno ugodnost do polnoletnosti, hčere pa do omožitve, če jih starši vzdržujejo. Da so hčere samskega stanu, dokažejo upokojenci s potrdilom župnega urada, da jih vzdržujejo, čeprav zanje ne prejema več rodbinske doklade, pa s potrdilom pristojne občine. Vsa ta potrdila, ki niso zavezana taksi, se morajo priložiti fotografiji.

Kako je postopati, če kdo izgubi legitimacijo?

Če upokojenec (—ka) izgubi železniško legitimacijo, mora to pismeno sporočiti blagajni (direkciji), ki ji izplačuje pokojninske prejemke, in poslati v gotovini 50.— din. Ta znesek se mora torej poslati po nakaznici ali pa po čekovni položnici

dotične, pokojnino nakazujoče blagaine (direkcije), nikakor pa ne v znamkah ali v kolkah. Izplačilna blagajna (direkcija) pošlje znesek 50 din direkciji državnih železnic za stroške objave (o izgubi železniške legitimacije) v „Službenih Novinah“.

Za dotično leto, v katerem se je železniška legitimacija izgubila, se upokojencu (ali njegovemu rodbinskemu članu) nova legitimacija sploh ne izda.

Preselitev upokojencev v drugo banovino

Upokojenci, ki se nameravajo preseliti iz področja ene finančne direkcije na ozemlje druge,

morajo preselitev vnaprej javiti svoji dosedanji izplačujoči blagajni (direkciji), ki nato izvrši prenos pokojnine preko finančnega ministrstva na isto direkcijo, kamor se upokojenec preseli.

Vlogi je priložiti sodniško overovljeni prepis pokojninskega dekreta (odloka o odmeri pokojnine).

Vlogo o nameravani preselitvi je predložiti vsaj mesec dni ali dva meseca pred dejansko izvršeno preselitvijo, sicer se utegne zgoditi, da ostane upokojenec na novem bivališču nekaj mesecev brez pokojnine.

Vloga in priloga sta takse prosti.

Naši grobovi

Ko zaključujemo zadnjo številko našega glasila, ne moremo molče mimo tistih naših tovarišev in tovarišic, ki jih je v končavajočem se letu kruta usoda iztrgala iz naše srede. Lani v tem času so še čitali naša poročila in naš spomin v prejšnjem letu umrlim tovarišem, letos pa že sami snivajo večni sen. Koliko tuge in žalosti je povzročil njihov odhod v njihovih rodbinah, a smrt ne izbira in ne sprašuje, ali si star ali mlad, ali si bogat ali siromak; vrsta je prišla na Tebe, Tvoja ura je potekla in treba je bilo odriniti ustrežno napisu, ki se blešči nad vhodom nekaterih pokopališč:

„Kar smo mi, boste tudi Vi,
in kar ste Vi, bili smo Mi.“

Z dolžno pieteto se spominjamo vseh naših pokojnih tovarišev in sorbocev in molimo k Bogu, naj jim bo milostljiv! Spominjamo se Vas in Vašega dela, v srcih pa nosimo trajen spomin. Dragi pokojniki in pokojnice, lahka Vam bodi zemlja, počivajte v miru božjem!

Od 1. decembra 1937 do 30. novembra 1938 so umrli sledeči upokojenci - člani našega društva:

1. Tomše Jože, podmaršal v Ljubljani.
2. Maver Franc, žel. uradnik v Ljubljani.
3. Marko Ivan, arhiv. uradnik v Celju.
4. Štefan Ana, vdova po kapetanu v Prevaljah.
5. Gregorinčič Ivan, cestar v Stanetincu.
6. Mikuš Elizabeta, vdova po viš. svet. v Ljublj.
7. Petrovec Marija, vdova po šol. uprav. v Ljublj.
8. Jaklič Franc, nadučitelj v Mostah.
9. Žmavc Josip, kasac. sodnik v Mariboru.
10. Čimžar Ivan, poštni zvanik v Boh. Bistrici.
11. Gilli Peter, poštni oficijal v Ljubljani.
12. Virant Franc, ekonom v Brežicah.
13. Beslan Marija, vdova po respic. fin. kontrole v Savljah.
14. Simon Marija, vdova po davkarju v Murski Soboti.
15. Spitzka Terezija, vdova po polkovniku na Dunaju.
16. Frank Josip, sodni poduradnik v Ljubljani.
17. Ahlin Josip, davčni nadupravitelj v Ljubljani.
18. Klebel Emerik, žel. uradnik v Ljubljani.

19. Baltič Ivan, cestar v Gaberjah.
20. Marš Fabijan, orož. postajevodja v Šmarjah pri Jelšah.
21. Dr. Dereani Mano, okrajni zdravnik v Celju.
22. Rebernak Franc, veter. major v Ljubljani.
23. Eiselt Cecilija, poštna uradnica v Šmarju.
24. Armelini Alojz, inšpektor fin. kontr. v Poljanah.
25. Ravnikar Alfonz, upravitelj pošte v Ljubljani.
26. Medved Josip, poštni poduradnik v Ljubljani.
27. Jeraj Franc, profesor v Ljubljani.
28. Krusič Franc, major v Ljubljani.
29. Kodrin Marija, vdova po orož. stražmojstru v Ljubljani.
30. Plut Janez, cestar v Krvavčem vrhu.
31. Lavtižar Franja, vdova po sekret. ministrstva v Ljubljani.
32. Smole Julijana, vdova po ofic. tob. tovarne v Ljubljani.
33. Dvoršek Filip, davčni inspektor v Dol. Lendavi.
34. Ditinger Marija, vdova po žel. zvanikniku v Ljubljani.
35. Likar Marija, vdova po pismonoši v Ljubljani.
36. Gerlovič Josip, orož. okrajni stražmojster v Kamniku.
37. Matičič Martin, žel. uradnik v Ljubljani.
38. Lunder Hermina, šolska upraviteljica v Ljubljani.
39. Srebotnjak Terezija, upokojenka v Bršljinu.
40. Pezelj Ljubomir, žel. višji kontrolor na Bledu.
41. Žagar Mijo, učitelj v Brežicah.
42. Šribar Josipina, vdova po učitelju v Celju.
43. Zidar Marija, učiteljica v Lembergu.
44. Župnek Franc, vladni svetnik v Ljubljani.
45. Jesenko Avgust, podpolkovnik v Ljubljani.
46. Rudolf Jurij, orož. narednik v Trojanah.
47. Tominc Robert, poštar v Mariboru.
48. Zemljarič Franjo, višji davkar v Zagajščih.
49. Pezdič Anton, poštni tajnik v Ljubljani.
50. Čopi Pavlina, vdova po nadučitelju v Stožicah.
51. Dr. Divjak Stevo, primarij v Ljubljani.
52. Černigoj Alojz, orož. narednik v Ljubljani.
53. Simčič Franc, orož. narednik v Zg. Šiški.
54. Kuščer Ana, vdova po poštn. kontrol. v Ljubljani.
55. Weinberger Josip, pisarn. asistent v Kranju.

56. Robič Josip, žel. kretnik v Kranjski gori.
57. Kumar Marija, vdova po viš. podk. mojstru v Sp. Gameljnih.
58. Kozlevčar Franc, orož. postajevodja v Ljubljani.
59. Skok Ferdo, narednik vodnik v Kosezah.
60. Spetič Andrej, žel. služitelj v Ljubljani.
61. Verzel Alojz, sodni poduradnik v Ptuj.
62. Kalan Ivan, nadučitelj v Struževem.
63. Mahnič Adela, učiteljica v Ptuj.
64. Gobec Albert, orož. stražmojster v Trziču.
65. Verovšek Rudolf, tehn. poslovod. v Štepanji vasi.
66. Bleiweis-Trsteniški Milan, polkovnik v Ljubljani.
67. Čebul Franc, višji davčni upravitelj v Radovljici.
68. Kisel Franjo, žel. uradnik v Ljubljani.
69. Justin Rajko, nadučitelj v Ljubljani.
70. Poka Terezija, vdova po poštn. v Žužemberku.
71. Jelenc Matilda, vdova po nadučitelju v Stožicah.
72. Bartel Anton, profesor v Ljubljani.
73. Turk Josip, šolski nadzornik v Radovljici.
74. Kasper Ivan, vratar vojne mornarice v Trzišču.
75. Dr. Debeljak Luj, sanit. podpolkovnik v Ljubljani.
76. Stumberger Miroslav, davčni nadupravitelj v Brežicah.
77. Štigl Florijan, žel. zvaniknik v Milanu.
78. Plevel Marija, vdova po pol. nadstražniku v Ljubljani.
79. Hrast Janko, gozdar v Gradacu.
80. Forčesin Ana, vdova po žel. zvanikniku v Ljubljani.
81. Grad Dionizij, žel. prog. paznik v Škofljici.
82. Monsig. dr. Debevec Jožef, prof. v Ljubljani.
83. Hribernik Marija, vdova po uprav. hirah. v Mozirju.
84. Janša Marija, vdova po okr. orož. stražm. v Kranju.
85. Žurej Marija, služiteljica v Mariboru.
86. Persche Rudolf, dvorni svetnik v Ljubljani.
87. Rus Jože, ravnatelj zemlj. knjige v Ljubljani.
88. Grafenauer Ante, ravnatelj zemlj. knjige v Laškem.
89. Bozja Josip, poštni kontrolor v Celju.
90. Novak Josip, podpolkovnik v Ljubljani.
91. Cedilnik Janez, cestar v Rodici.
92. Zupančič Josip, pis. ravnatelj v Ljubljani.
93. Gnezda Franc, žel. viš. kontrolor v Ljubljani.
94. Gombač Franc, viš. vinarski nadzornik v Ljubljani.
95. Vrbič Mihajlo, nadučitelj v Ljubljani.
96. Mally Terezija, vdova po nadučitelju v Ljubljani.
97. Dornik Marija, vdova v Nevljah.

Glasilo banovinskega društva državnih in samoupravnih upokojencev za dravsko banovino v Ljubljani. Predstavnik dr. Ivan Vrtačnik. — Odgovorni urednik Anton Spendè. — Tisk J. Blasnik na nasl., Univerzitetna tiskarna in litografija, d. d. v Ljubljani. Predstavnik L. Mikuš. — Vsi v Ljubljani.